

Η ΠΡΟΣΜΟΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Γνωρίζετε άραγε πόσοι άνθρωποι και για πόσους αιώνες πρόσμεναν τον Μεσσία που θα εγκαινιάσει μια νέα εποχή; Χιλιάδες χρόνια και εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλες τις εποχές και σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης περίμεναν με λαχτάρα τον Μεγάλο Λυτρωτή. Σ' αυτά τα χρόνια πολλοί προφήτευσαν την έλευση του Μεγάλου Άρχοντος, του Μεγάλου Αναμενόμενου. Ακούστε τον ποιητή:

Δεύτε Ίδωμεν Πιστοί (Γ. Βερίτης)

Ω συ μεγάλη Αναμενόμενε
του δύστυχου πεσμένου ανθρώπου!
Για Σε ψαλμοί κι' ωδές και σίβυλλες,
για σένα οι θρύλοι κάθε τόπου.

Για Σε ό Δαβίδ τη λύρα ανάκρουσε,
κι' ο μεγαλόπνοος Ησαΐας,
πού διασκελίζοντας τα σύνορα
της Ιουδαίας και της Ασίας,

στης γης τα πέρατα το κήρυξε,
πώς θείο Παιδί για μας εδόθη,
π' όλοι θα βρουν σ' Αυτό την πλήρωση

οι πανανθρώπινοι μας πόθοι.

Τον ερχομό Σου, ώ! πώς τον πρόσμενε
του βράχου ό τραγικός Δεσμώτης,
όσο τα σπλάγχνα τ' όρνιο εσπάραζε
της αδαπάνητης του νιότης!

Κι ήρθες! Δεν ήρθες μ' αστροπέλεκα
και με βροντές και καταιγίδα.
Ήρθες σαν αύρα, σαν πνοή, σαν φως,
σαν ορθρινή δροσοσταλίδα.

Ήρθες! Μπροστά σου γονατίζουμε
-Μάγοι φτασμένοι από τα ξένα,
και ταπεινά σε χαιρετίζουμε
τον λατρευτό μας και τον Ένα.

Ο Μεγάλος λοιπόν Αναμενόμενος είναι ο Χριστός. Η έλευση του Χριστού ήταν μέσα στο σχέδιο του Θεού μετά την πτώση του Αδάμ. Όμως ο Θεός Πατήρ που

αγαπά τον άνθρωπο, τον ήθελε μέσα στον Παράδεισο, γι αυτό και πήρε τη «Μεγάλη Βουλή» να τον σώσει. Στην παραβολή του Ασώτου ο στοργικός πατέρας περιμένει με αγωνία την επιστροφή του άσωτου γιού του. Ο Θεός Πατέρας όμως δεν περίμενε να επιστρέψει ο άσωτος άνθρωπος στον Παράδεισο, γιατί δεμένος με τα πάθη του δεν μπορούσε να λυτρωθεί μόνος του και γι αυτό έστειλε τον ίδιο του το γιό και «εκένωσεν εαυτον, μορφήν δούλου λαβών, γενόμενος υπό νόμον, γενόμενος εκ γυναικός, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράσει, ίνα την υιοθεσίαναπολαύωμεν». Πρόκειται για την άκρα ταπείνωση του Θεού, για την άπειρη αγάπη του Θεού, ο οποίος δεν αρκέστηκε να λυτρώσει απλώς τον άνθρωπο από την αμαρτία αλλά και να του χαρίσει την υιοθεσία, δηλαδή τη δυνατότητα να γίνει παιδί του Ουράνιου Πατέρα.

Όλη η ανθρωπότητα πριν από το Χριστό ανέμενε το ερχομό ενός Σωτήρα που θα λύτρωνε τον άνθρωπο από τη φθορά και τον θάνατο. Ο αρχαίος κόσμος προφήτευσε με διάφορους τρόπους το γεγονός αυτό. Οι προφητείες προ Χριστού είναι διάσπαρτες μεταξύ των λαών και τις βρίσκουμε εκτός από τους Έλληνες και στους Πέρσες, στους Ινδούς, στους Κινέζους, στους Αιγύπτιους, στους Γερμανούς, στους Μεξικάνους και Περουβιανούς. Εδώ θα αναφερθούμε σε μερικές προφητείες των Αρχαίων Ελλήνων.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θα αναφέρω πρώτα κάποιες προφητείες σιβυλλικές. Οι **Σίβυλλες** ήσαν μάντισσες της αρχαιότητας που είχαν την ιδιότητα να προφητεύουν το μέλλον, πέφτοντας σε έκσταση όπως οι Πυθίες.

Ο Σωκράτης στο έργο του Πλάτωνα «Φαίδρος» κάνει λόγο για τη **Σίβυλλα της Κυμαίας**, η οποία προφητεύει τα εξής: «Στα έσχατα χρόνια θα έρθει κάποιος άσημος από τον ουρανό και από τις λαγόνες της παρθένου Μαρίας, θα ενδυθεί θνητή μορφή και θα γεννηθεί ως παιδί, με παρθενικό τοκετό».

Η Σίβυλλα της Λίβυσσας στο ίδιο έργο του Πλάτωνα προφητεύει τα εξής. «Αυτός πραγματοποιώντας τα πάντα με τον λόγο του θα θεραπεύει κάθε άνθρωπο, θα καταπαύει τους ανέμους και θα καθησυχάζει την θάλασσα την φουρτουνιασμένη. Σε εμπτύσματα προσβλητικά θα προσφέρει τις παρειές του και την πλάτη του την αγνή σε μαστιγώσεις, ενώ θα τον ραπίζουν. Θα φορέσει στεφάνι ακάνθινο και θα του τρυπήσουν με καλάμι την πλευρά κατά την συνήθειά τους.» Οι παραπάνω προφητείες αναφέρονται και σε άλλα χειρόγραφα που βρίσκονται σε Μοναστήρια του Αγίου Όρους και αλλού (π.χ. Μονή Σινά).

Σ' αυτούς πάλι που αμφιβάλλουν γι αυτά, έχουμε να αναφέρουμε ότι αυτές τις πηγές επικαλέστηκε το 305 μ.Χ. η Αγία Αικατερίνη, όταν ανακρίνονταν από τον αυτοκράτορα Μαξιμίνο μπροστά στους σοφότερους ειδωλολάτρες της αυτοκρατορίας, οι οποίοι όχι μόνο δεν τις αμφισβήτησαν, αλλά αντίθετα παραδέχτηκαν την ήττα τους και όλοι ασπάστηκαν με τη θέληση τους τον Χριστιανισμό, με αποτέλεσμα ο αυτοκράτορας να τους θανατώσει.

ΑΛΛΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟ ΚΟΣΜΟ

Στο έργο του **Αισχύλου** «**Προμηθεύς Δεσμώτης**», ο Ερμής σταλμένος από τον Δία προαναγγέλλει στον Προμηθέα τα εξής: «Μην περιμένεις να λυτρωθείς από τους πόνους, προτού ένας θεός πάρει τα πάθη τα δικά σου πάνω του και με τη θέλησή του κατέβει στον Άδη τον ανήλιαγο» (στ. 1041-1043).

Ο Πλάτων σε πολλά έργα του μίλησε για την έλευση του Χριστού:

Στο έργο του **Απολογία του Σωκράτους** ο Σωκράτης λέγει: «Αναμείνατε μέχρι την ώρα που ο θεός θα σας στείλει κάποιον άλλον για να ενδιαφερθεί για σας».

Στην Πολιτεία. Μιλάει για «τη Σταύρωση του Χριστού, τις ταπεινώσεις, τους εξευτελισμούς και το μαρτυρικό θάνατον επί υψηλού ξύλου»!.. (Πλάτωνος, Πολιτεία Β', IV-V (361 C-361 D)).

Ο Αριστοτέλης μιλώντας για το Θεό λέγει: «Ακατάβλητος φύσις Θεού θα γεννηθεί που δεν έχει αρχήν. Από αυτόν λοιπόν αποκτά την ουσία ο παντοδύναμος Λόγος».

Δεν είναι επομένως τυχαίο το γεγονός, ότι πολλές χριστιανικές εκκλησίες -και

μάλιστα ορθόδοξες- έχουν απεικονίσει τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ως προδρόμους του Χριστιανισμού στις διάφορες τοιχογραφίες, όπως για παράδειγμα στην Ιερά Μονή Φιλανθρωπινών στα Γιάννενα, στην τράπεζα της Μονής Διονυσίου στο Άγιο Όρος και αλλού.

[page_end]

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Όλα τα βιβλία της Π.Δ. είναι διάσπαρτα με διάφορες προφητείες για το σχέδιο του Θεού που αρχίζουν από την πτώση των πρωτοπλάστων. Σκιαγραφούν, αμυδρά στην αρχή και έντονα μετά, την έλευση του Χριστού για την σωτηρία του Ανθρώπου. Η πρώτη προφητεία γράφτηκε το 1500 π.Χ. και η τελευταία το 440 π.Χ. Σ' αυτούς τους αιώνες προσμονής ο Θεός συχνά υπενθύμιζε στον άνθρωπο τον ερχομό Του στη γη με πολλά «σημεία» και πολλές προφητείες. Ας τα δούμε όλα αυτά αναλυτικότερα.

ΤΑ «ΣΗΜΕΙΑ»

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Σας θυμίσω:

1. **Τη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας:** Ο Μωυσής με τους Ισραηλίτες κυνηγημένος από το στρατό του Φαραώ και μπροστά στο ανυπέρβλητο εμπόδιο, την Ερυθρά θάλασσα, κάνει τον τύπο του Σταυρού στον αέρα και αμέσως διαχωρίστηκε η Ερυθρά θάλασσα και πέρασαν οι Ισραηλίτες. Και στη συνέχεια επανήλθε στην αρχική της κατάσταση με αποτέλεσμα να πνιγούν πολλοί από το

στρατό του Φαραώ. Αυτό είναι ένα θέμα πολύ συχνό τους εκκλησιαστικούς κανόνες της εκκλησίας, όπως το εξής τροπάριον:

«Θαλάσσης τό ερυθραίων πέλαγος, αβρόχοις ίχνεσιν,

ο παλαιός πεζεύσας Ισραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,

τού Αμαλήκ τήν δύναμιν, εν τή ερήμω ετροπώσατο».

2.Την «άφλεκτον βάτον» του Μωυσή: Ο Μωυσής, όταν ανέβηκε στο όρος Σινά για να πάρει τις εντολές είδε μια βάτο που φλέγονταν αλλά δεν καίγονταν, πράγμα το βλέπουμε συχνά σε τοιχογραφίες πολλών ναών. Αυτό συμβολίζει την ενσάρκωση του Θεού μέσω της Παναγίας, η οποία, ενώ ήταν άνθρωπος, δεν κήκε από τη Θεότητα που δέχτηκε.

3.Το ομοίωμα του φιδιού πάνω σε σχήμα Σταυρού που ύψωσε ο Μωυσής: Όταν οι Ισραηλίτες πέθαιναν από δαγκώματα φιδιών, ο Μωυσής ύψωσε ένα ομοίωμα φιδιού σε δυο δοκάρια σε σχήμα σταυρού κι έτσι οι Ισραηλίτες όταν τους τσιμπούσε κάποιο φίδι, ήταν αρκετό να ατενίσουν το ομοίωμα αυτό και να σωθούν. Αυτό προεικόνισε τη δύναμη του Σταυρού πάνω στον οποίο θα σταυρωνόταν ο Χριστός.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΓΕΝΕΣΗΣ (3,15): Μετά την πτώση των πρωτοπλάστων ο Θεός είπε στο φίδι: «Έχθρα θα βάλω ανάμεσα σ' εσένα και στη γυναίκα κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της. **Εκείνος** θα σου συντρίψει το κεφάλι κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα» (Γεν. 3,15). Εκείνος είναι ο Χριστός, ο οποίος με τη γέννησή του θα συντρίψει το κράτος του Διαβόλου, ο οποίος με τη σειρά του θα πληγώσει το Χριστό στη φτέρνα με τη Σταύρωση.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΛΑΑΜ (Αριθμ. 24,16-17): Ο Βαλαάμ, ο προφήτης, προέβη σε ευλογία του Ισραήλ και προφήτευσε το μέλλον του, λέγοντας: «**Ένα αστέρι θα ανατείλει από τον Ιακώβ**» (Αρ. 24,16-17). Το αστέρι προεικονίζει την έλευση του Μεσσία από τη γενιά του Δαβίδ.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΩΨΗ (Δευτερ. 18,17-19). Ο Κύριος προλέγει στο Μωυσή: «Εγώ θα αναδείξω μέσα από τον ίδιο σας το λαό **έναν προφήτησαν κι εσένα**. Θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του και θα τους λέει όλα όσα εγώ θα τον διατάζω» (Δευτ. 18,17-19). Αυτός ο άλλος προφήτης είναι ο Μεσσίας Χριστός.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΙΑ. Τρία σημεία είναι αξιοπρόσεκτα:

1. Το ότι από τη Βηθλεέμ θα προέλθει ο ποιμένας που θα σώσει το λαό
2. Το ότι το προφητευόμενο πρόσωπο, θα ήταν όχι μόνο άνθρωπος, αλλά θα προϋπήρχε και αιώνια, σε αντίθεση με όλους τους άλλους ανθρώπους.
3. Το ότι ο Κύριος θα παραδώσει το λαό του στους εχθρούς του, ωστόσο μια γυναίκα γεννήσει το αναμενόμενο παιδί. Αυτός θα φέρει την ειρήνη. (Μιχαίας 5/2).

Όσο περνούσαν τα χρόνια, ο Θεός φανέρωνε με τους προφήτες του όλο και πιο καθαρά τα χαρακτηριστικά εκείνου, που επρόκειτο να έρθει για να τους λυτρώσει.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΜΑΛΑΧΙΑ: Ο προφήτης αυτός προαναγγέλλει τον Ιωάννη τον Πρόδρομο: «Ιδού, εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου, λέει ο Θεός, για να προετοιμάσει το δρόμο **πριν από μένα**. Θα είναι μια φωνή, που θα ακουστεί στην έρημο: «Ετοιμάστε την οδό του Κυρίου, κάνετε ίσιους τους δρόμους του Θεού μας» (Μαλ. 3,1 και Ησαΐας 40,3-5).

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΗΣΑΙΑ: Ο πιο αποκαλυπτικός όμως από όλους τους προφήτες είναι ο προφήτης Ησαΐας, ο οποίος μίλησε πολύ καθαρά για πολλά γεγονότα της ζωής του Χριστού και ιδιαίτερα για την Σταύρωση.«Η Παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιό, ο οποίος θα ονομαστεί Εμμανουήλ (δηλ. ο Θεός αναμεταξύ μας). (Ησαΐα 7,14)

Είναι τόσο καθαρές οι προφητείες των προφητών και επαληθεύτηκαν με τόση ακρίβεια στη ζωή του Χριστού, ώστε να νομίζει κανείς ότι διαβάσει τα Ευαγγέλια στα χρόνια της Καινής Διαθήκης και όχι της Παλαιάς Διαθήκης.

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ ΣΤΗΝ Π.Δ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

Είναι καταπληκτική η αντιστοιχία ανάμεσα στις προφητείες της Π.Δ. και στα γεγονότα που αναφέρονται στη ζωή του Χριστού, έτσι όπως εκπληρώνονται με τις περιγραφές που διαβάζουμε στα βιβλία της Κ.Δ. Κι έτσι καταξιώνεται η Παλαιά Διαθήκη ως προάγγελος, ως προετοιμασία για τη νέα εποχή που έφερε ο Χριστός. Διαβάζοντας στην Κ.Δ. θυμόμαστε τις προφητείες της Π.Δ., έτσι όπως τις αναφέρουν οι ευαγγελιστές στα ευαγγέλιά τους: «ίνα πληρωθή το ρηθέν υπό του προφήτου» και έτσι όπως το έκρινε σκόπιμο η τάξη της εκκλησίας στις γιορτές του Χριστού, Χριστούγεννα και Πάσχα. Να μερικές:

1. Πουλήθηκε για τριάκοντα αργύρια από τον Ιούδα..

Προφητεία Ζαχ. 11,12 «Τότε τους είπα. Αν σας φαίνεται καλό, δώστε τον μισθό μου. Αν όμως όχι, κρατείστε τον. Μου μέτρησαν λοιπόν τριάκοντα αργύρια..
Εκπλήρωση: Κατά Ματθ.16.14 «Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα μαθητές σηκώθηκε και πήγε στους αρχιερείς και τους είπε: Τι θα μου δώσετε; κι εγώ θα σας τον προδώσω. Αυτοί του μέτρησαν τριάκοντα αργύρια.».

2. Τα χρήματα ρίχτηκαν στον αγρό του κεραμέως.

Προφητεία Ζαχ. 11.13. «Και είπε Κύριος προς με, ρίξε αυτά εις τον κεραμέα την έντιμον τιμήν, με την οποίαν τιμήθηκε από αυτούς. Και έλαβαν τα τριάκοντα αργύρια και έρριψαν αυτά εις τον οίκο του Κυρίου εις τον κεραμέα..»: **Εκπλήρωση: Κατά Ματθ. 26.5-10.** «Και αφού έριξε (ο Ιούδας) τα αργύρια εις τον ναό έφυγε και κρεμάστηκε. Οι δε αρχιερείς αφού έλαβαν τα αργύρια και έκαναν συμβούλιο, αγόρασαν με αυτά τον αγρό του κεραμέως.»

3. Άφωνος μπροστά στους κατηγορούς Του:

Προφητεία Ησαία 53.7. «Αυτός ήταν καταστενοχωρημένος και βασανισμένος αλλά δεν άνοιξε το στόμα του. Φέρθηκε ως αρνί επί σφαγής και ως πρόβατο άφωνο μπροστά σ' αυτόν που τον κουρεύει. Ποτέ δεν άνοιξε το στόμα του.»
Εκπλήρωση: Κατά Ματθ. 27.12-14. «Άρχισαν τότε να τον κατηγορούν οι πρεσβύτεροι, αλλά οησούς δεν έδινε καμία απάντηση και ο διοικητής απόρησε πολύ γι' αυτό.»

4. Πληγώθηκε και ταλαιπωρήθηκε.

Προφητεία: Ησ. 53.5 « Αλλά αυτός τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας, ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας. Η τιμωρία έφερε την ειρήνη σ' εμάς και με τις πληγές του εμείς γιατρευτήκαμε.»**Εκπλήρωση: Κατά Ματθ. 27,26-29.** «Τον δε Ιησού αφού μαστίγωσε παρέδωσε δια να σταυρωθεί... Και αφού έπλεξαν στεφάνι με αγκάθια, το έβαλαν στο κεφάλι του.»

5. Χέρια και πόδια τρυπήθηκαν.

Προφητεία: Ψαλμ. 22.17-18. «Σκύλοι με κύκλωσαν, κακοποιών φατρία μ' έβαλε στη μέση. Ξεσκίσανε τα χέρια και τα πόδια μου.» **Εκπλήρωση: Λουκ. 23.33.** «Όταν έφτασαν στο μέρος που ονομαζόταν κρανίου, σταύρωσαν εκεί τον Ιησού. Ο Ιησούς σταυρώθηκε κατά τον συνήθη ρωμαϊκό τρόπο. Τα χέρια του και τα πόδια τρυπήθηκαν με μεγάλα καρφιά.»

6. Σταυρώθηκε μεταξύ δύο ληστών.

Προφητεία: Ησ. 23.12 «Μετά ανόμων λογαριάστηκε.» **Εκπλήρωση: Κατά Μαρκ. 15.27-28.** « Και μαζί με αυτόν σταυρώνουν δύο ληστές, ένα από τα δεξιά και ένα από τα αριστερά του. Και πραγματοποιήθηκε η γραφή που λέει «και μετά ανόμων ελογίσθη.»

7. Προσευχήθηκε για τους διώκτες Του.

Προφητεία: Ησ. 23.12. «Θέλει μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων.» **Εκπλήρωση: Κατά Λουκ. 23.34.** «Ο δε Ιησούς έλεγε. Πάτερ συγχώρησε αυτούς διότι δεν ξέρουν τι κάνουν.»

8. Μοιράστηκαν τα ρούχα Του και ρίξανε κλήρο.

Ψαλμ. 21 (22) 18. «Μοίρασαν τα ρούχα μου μεταξύ τους και επί τον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο.» **Εκπλήρωση: Κατά Ιωάν. 19.24** «Οι στρατιώτες αφού σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ρούχα του και έκαμαν τέσσερα μερίδια, ένα μερίδιο για κάθε στρατιώτη. Για τον χιτώνα είπαν μεταξύ των. Ας μην τον σκίσουμε αλλά ας ρίξουμε κλήρο για να δούμε ποιος θα τον πάρει.»

9. Του έδωσαν χολή και ξύδι.

Ψαλμ. «Και έδωκαν εις εμέ χολή δια φαγητό μου, και εις την δίψα μου με πότισαν με ξύδι.» **Εκπλήρωση: Κατά Ιωάν. 19.28,29** «Μετά τούτο λέγει.....διψώ. Εκεί κοντά, βρισκόταν ένα σκεύος γεμάτο ξύδι. Οι στρατιώτες βούτηξαν ένα σφουγγάρι στο ξίδι, το στήριξαν στην άκρη ενός κλαδιού από ύσσωπο και το έφεραν στο στόμα του Ιησού.»

10. Μόλις πέθανε ο Ιησούς στον σταυρό έγινε αμέσως σκοτάδι.

Προφητεία. Αμ. 8.9. « Την ημέρα εκείνη θα κάνω να βασιλέψει ο ήλιος μέρα μεσημέρι. Η γη θα σκοτεινιάσει, ενώ θα είναι μέρα φωτεινή.»

Εκπλήρωση: Κατά Ματθ. 27.45. «Από δε έκτης ώρας σκότος εγένετο σ' όλη την γη έως ώρας ενάτης.»

ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Ματθ. 27,35 σταυρώσαντες δέ αὐτόν διεμερίσαντο τά ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον,

Ματθ. 27,38 Τότε σταυροῦνται σύν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκδεξιῶν καί εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Ματθ. 27,44 τό δ' αὐτό καί οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνειδίζον αὐτόν.

Ματθ. 27,45 Ἀπό δέ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπί πᾶσαν τήν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

Ματθ. 27,51 Καί ἰδού τό καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπό ἄνωθεν ἕως κάτω, καί ἡ γῆ ἐσεισθη καί αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν

ΑΠΟ ΜΑΡΚΟΝ

Μαρκ. 15,28 καί ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· καί μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

Μαρκ. 15,27 Καί σύν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές, ἓνα ἐκ δεξιῶν καί ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

Μαρκ. 15,38 Καί τό καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπό ἄνωθεν ἕως κάτω.

ΛΟΥΚΑΣ

Λουκ. 23,33 Καί ὅτε ἀπῆλθον ἐπί τόν τόπον τόν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καί τούς κακούργους ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν ὃν δέ ἐξ ἀριστερῶν.

Λουκ. 23,34 ὁ δέ Ἰησοῦς ἔλεγε· πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δέ τά ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον.

Λουκ. 23,44 Ἦν δέ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καί σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τήν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος,

Λουκ. 23,45 καί ἐσχίσθη τό καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον·

ΙΩΑΝΝΗΣ

Ιω. 18,9   *ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.*

Ιω. 19,17   *Παρέλαβον δέ τόν Ἰησοῦν καί ἤγαγον· καί βαστάζων τόν σταυρόν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τόν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἐβραϊστί Γολγοθᾶ,*

Ιω. 19,18   *ὅπου αὐτόν ἐσταύρωσαν, καί μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καί ἐντεῦθεν, μέσον δέ τόν Ἰησοῦν.*

Ιω. 19,24   *εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μή σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλά λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφή πληρωθῆ ἢ λέγουσα· διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καί ἐπὶ τόν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.*

Ιω. 19,29   *σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δ ἐπλήσαντες σπόγγον ὄξους καί ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.*

Διαβάζοντας κανείς αυτές τις σειρές κατέχεται από μελαγχολία και εύλογα αναρωτιέται προς τι τέτοια ταπείνωση, τέτοιος εξευτελισμός. Οι προσδοκίες όλων των ανθρώπων σκεπάστηκαν από την ταφόπλακα του μνημείου του Χριστού;

Ευτυχώς όμως δεν έγινε έτσι. Η Σταύρωση του Χριστού έφερε την Ανάσταση και η Ανάσταση του Χριστού έφερε τη βασιλεία του Θεού πάνω στη γη.

[page_end]

Η παγκόσμια βασιλεία του Μεσσία

Ο Ησαΐας εντοπίζει τον ερχομό του Μεσσία από την οικογένεια του Ιεσσαί, πατέρα του Δαβίδ: «Ένα κλωνάρι θα φυτρώσει απ' τον κορμό του Ιεσσαί κι ένα κλαδί θα καρποφορήσει από τις ρίζες του» Και παρακάτω συνεχίζει: «Πάνω του θ' αναπαύεται το Πνεύμα του Κυρίου, το πνεύμα αυτό που θα του δίνει σοφία και σύνεση». (11,1-5). Στον Χριστουγεννιάτικο κανόνα ψάλλουμε:

«Ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί και άνθος εξ αυτής Χριστέ εκ της Παρθένου ανεβλάστησας εξ όρους ο αινετός κατασκίου δασέος. Ήλθες σαρκωθείς εξ απειράνδρου ο άϋλος και θεός, δόξα τη δυνάμει Σου, Κύριε».

Στη συνέχεια περιγράφει τη μεσσιανική εποχή ως εξής: «Ο λύκος θα κάθεται παρέα με το αρνί και θα κοιμάται ο πάνθηρας με το κατσίκι αντάμα. Το μοσχάρκι και το λιονταρόπουλο θα βόσκουνε μαζί κι ένα μικρό παιδί θα τα οδηγάει. Το λιοντάρι θα τρέφεται καθώς το βόδι με άχυρο. Το βρέφος άφοβα θα παίζει στη φωλιά της έχιδνας» (Ησ. 11,2-10). Αυτά τα αναφέρει και ο Ντοστογιέφκι στους Αδελφούς Καραμαζώφ.

Πρόκειται επομένως για τον Μεσσία, ο οποίος θα εγκαινιάσει το νέο βασίλειο της χάριτος του Θεού μέσω της Εκκλησίας. Οι θεϊκές ιδιότητες του Παιδίου Ιησού παρουσιάζονται από τον Ησαΐα με τα εξής καταπληκτικά λόγια: «Γεννήθηκε για μας ένα παιδί, μας δόθηκε ένας γιός και τ' όνομά του θα είναι Σύμβουλος θαυμαστός, Θεός ισχυρός, αιώνιος Πατέρας και Άρχοντας της ειρήνης. Μεγάλη θα είναι η εξουσία του, και η ειρήνη ατέλειωτη» (9,5-6).

Η μελλοντική βασιλεία του Θεού

Ο Ησαΐας σε άλλο προφητικό σημείο αναγγέλλει: «Ιδού, εγώ θα θέσω στα θεμέλια της πνευματικής Σιών «λίθον πολυτελή, εκλεκτόν, ακρογωνιαίον, πολύτιμον». Και εκείνος, ο οποίος θα πιστεύσει και θα στηρίξει την πεποίθησή του στον λίθο αυτό, δεν θα ντροπιαστεί». (Ησ. 28). Και σε άλλο σημείο προσθέτει για το Θεό το εξής: «Εγώ θα γίνω ο τόπος, όπου θα αγιάζονται οι άνθρωποι αλλά και η πέτρα που θα σκοντάψουν και θα τσακιστούν πολλοί» (8,14-15).

Ο προφήτης Συμεών, κρατώντας στα χέρια του το βρέφος, το ταυτίζει με τον επαγγελόμενο από τον Ησαΐα Ιησού Χριστό, και ο απόστολος των εθνών Παύλος συμπληρώνει: «Κανένας δεν μπορεί να βάλει άλλο θεμέλιο λίθο εκτός από αυτόν που υπάρχει και που είναι ο Ιησούς Χριστός» (Α΄ Κορινθ. 3,11).

ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ

Και για να κλείσουμε ας συνοψίσουμε:

Ο Θεός ο προαιώνιος, ο πατέρας των πάντων, ο άυλος, άκτιστος και ασώματος, γεννάται σε σπήλαιο. Ο νοητός ήλιος της δικαιοσύνης, το φως των εσκοτισμένων, χωράει στην φάτνη. «Οαχώτητος παντί πώς εχωρήθη εν γαστρί» αναρωτιέται ο

εκκλησιαστικός ποιητής. Ο απρόσιτος στην ουσία, ο ασύλληπτος από το νου και αχώρητος μέσα στο σύμπαν, σπαργανώνεται με ράκη σαν θνητός. Αυτός που έβρεξε το μάννα στην έρημο, τρέφεται με μητρικό γάλα. Ο άναρχος, άρχεται. Ο άσαρκος Λόγος, σαρκώνεται. Ενώνεται με το σώμα. Το προσλαμβάνει και το Θεοποιεί. Το ανασταίνει και το αφθαρτοποιεί. Κατεβαίνει από τον ουρανό και ανοίγει την δυνατότητα κοινωνίας ουρανού και γης, ενώσεως Θεού και ανθρώπου.

Ο Κύριος μας, ο Ιησούς Χριστός, δωρίζεται καθημερινά στα παιδιά Του με τη Θεία Μετάληψη. Προσφέρεται πάντοτε ολόκληρος χωρίς να δαπανάται ποτέ. Η φωτιά της Θεότητας, ο Αναστημένος Χριστός μας προσκαλεί σε αδιάλειπτη επικοινωνία. Έρχεται ολόκληρος μέσα μας. Ζει μέσα μας. Ποτίζει την καρδιά μας με την Παρουσία Του. Διεισδύει στα μύχια των κυττάρων μας και μας χαρίζει τη δυνατότητα να γίνουμε κατά χάριν Θεάνθρωποι. Πώς μπορούμε να αφήσουμε αναξιοποίητη την δυνατότητα αυτή; Με τη γέννηση του Χριστού ο παράδεισος ανοίχθηκε, Ζούμε μέσα στο Χριστό. Ζούμε από τον Χριστό. Ζούμε για τον Χριστό. Τα πάντα αναφέρονται, σε Εκείνον. Μιλάμε, εργαζόμαστε, τρώμε, κοιμόμαστε, αγαπάμε μέσα στο Άγιο Πνεύμα Του. Αυτόν επιθυμούμε, Αυτόν αναπνέουμε, Αυτόν γευόμαστε.

Θα κλείσουμε με ένα απόσπασμα από τις «Αγιασμένες Μέρες» του βιβλίου του Φώτη Κόντογλου «Το Αϊβαλί, η πατρίδα μου»:

«Την πνευματική χαρά και την ουράνια αγαλλίαση που νοιώθει ο χριστιανός από τα Χριστούγεννα, δεν μπορεί να τη νοιώσει, με κανέναν τρόπο, όποιος τα γιορτάζει μοναχά σαν μια συγκινητική συνήθεια, που είναι δεμένη περισσότερο με τις συνηθισμένες χαρές του κόσμου, με τον χειμώνα, με τα χιόνια, με το ζεστό τζάκι. Μοναχά ο ορθόδοξος χριστιανός γιορτάζει τα Χριστούγεννα πνευματικά, κι από την ψυχή του περνάνε αγιασμένα αισθήματα, και τη ζεσταίνουνε με κάποια θέρμη παράδοξη, που έρχεται από έναν άλλο κόσμο, τη θέρμη του Αγίου Πνεύματος, κατά τον αναβαθμό του Δ΄ήχου, που λέγει: «Άγιω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωοῦται, καίκαθάρσειῶψοῦται, λαμπρύνεται τῆτριάδικῆμονάδι, ἱεροκρυφίως.»

Ψυχή και σώμα γιορτάζουν μαζί, ευφραίνονται με τη θεία ευφροσύνη, που δεν την γεύεται όποιος βρίσκεται μακριά από τον Χριστό. Ενώ η καρδιά του χριστιανού, αυτές τις αγιασμένες μέρες, είναι γεμάτη από την ευωδία της υμνωδίας, γεμάτη από μια γλυκύτατη πνευματική φωτοχυσία, που σκεπάζει όλη την κτίση, τα βουνά, τηθάλασσα, τον κάθε βράχο, το κάθε δέντρο, την κάθε πέτρα, το κάθε πλάσμα, όλη τη φύση. Όλα είναι αγιασμένα, όλα γιορτάζουνε, όλα ψέλνουνε, όλα ευφραίνονται, Κανείς δεν νοιώθει στην καρδιά του τέτοια χαρά, παρά μονάχα εκείνος που αγαπά τον Θεό και που ζει τις μέρες της ζωής του μαζί με τον Θεό, γιατί κανένας άλλος από τον Θεό δεν μπορεί να δώσει τέτοια χαρά, τέτοια ειρήνη,

κατά τον λόγο που είπε ο Κύριος στον Μυστικό Δείπνο: «Τη δική μου την ειρήνη σας δίνω, δεν σας δίνω εγώ την ειρήνη που δίνει ο κόσμος.» Η χαρά του Χριστού κ' η ειρήνη είναι αλλιώςτικη από τη χαρά κι από την ειρήνη τούτου του κόσμου.

Μέγα μάθημα ταπείνωσης είναι για μας η Γέννηση του Χριστού. Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος γράφει, στον Λόγο του για την Ταπεινοφροσύνη: «Η ταπεινοφροσύνη είναι η στολή της θεότητας. Ο Λόγος του Θεού που έγινε άνθρωπος με το σώμα που επήρε από την Παρθένο και Θεοτόκο Μαρία, αυτή την ταπεινοφροσύνη ντύθηκε. Κι αυτό έγινε για να μην κατακαεί η κτίση από τη θωριά Του. Γιατί η κτίση δεν μπορούσε να τον κοιτάξει, αν δεν έπαιρνε ο Χριστός το θνητό σώμα. Κι όποιος τη ντύθηκε, αληθινά έγινε όμοιος μ' Εκείνον, που κατέβηκε από το ύψος Του, και που σκέπασε την αρετή της μεγαλοσύνης Του και τη δόξα Του με την ταπεινοφροσύνη».

Η φάτνη είναι η ταπεινή καρδιά, που μοναχά σ' αυτή πηγαίνει και γεννιέται ο Χριστός. Η Εκκλησία μας φωτοβολά μέσα στο χειμωνιάτικο σκοτάδι, γιορτάζοντας τη Γέννηση του Κυρίου. Από μέσα της ακούγεται μια υπερκόσμια υμνωδία, σαν εκείνη που ψέλνανε οι άγγελοι τη νύχτα που γεννήθηκε ο Κύριος, «ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων». Είναι ο πρώτος κανόνας των Χριστουγέννων το «Χριστός γεννάται, δοξάσατε...» του Αγίου Κοσμά του Ποιητού σε πιο απλή αρχαία γλώσσα σε πεζό, και ο δεύτερος του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού σε στίχο ιαμβικό «Ἐσωσε λαόν, θαυματουργὸν Δεσπότης ....»

Κλίνοντας λοιπόν τα γόνατα όπως οι ποιμένες και οι μάγοι ας Τον παρακαλέσουμε ταπεινά και ευλαβικά και ας Του πούμε:

«Κύριε, όπως καταδέχτηκες να ανακλιθείς στη φάτνη των αλόγων, έτσι δέξου να εισέλθεις και στην φάτνη της αλόγου μου ψυχής και στο εσπιλωμένο μου σώμα. Άγνιζε, κάλλυνε, συνέτιζε και φώτιζε την καρδιά και το νου μου για τον αγιασμό, τον φωτισμό, την νέκρωση των παθών, την ειρήνη των ψυχικών μας δυνάμεων, την πλησμονή σοφίας, χαράς και ευφροσύνης».

Ας επαναλάβουμε λοιπόν κι εμείς μαζί με τους αγγέλους το: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία»

<https://bit.ly/3xR2FII>